

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΓΚΑΣΤΟΝ ΛΕΡΟΥ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ. — 'Ο Τσάρος Νικόλαος Β', κατόπιν προτροπής των Μεγάλων Δουκών, είχε απομακρύνει τον περίφημο Ρασπούτιν από τ' ανάκτορα, μοιλούτι ή σύζυγός του 'Αλεξάνδρα αισθανάται πραγματική λατρεία γιὰ τὸν οστανικό καλόγηρο. Μιά νύχτα, ὁ Νικόλαος βρήκε κάτω ἀπ' τὸ μαξιλάρι τὸ ἑνα σημείωμα πὺ ἔγραφε: «'Η τὸν Ρασπούτιν ἢ τὸν θ' ἀνάτο!» Τρομαγμένος, σηκώνεται ἀμέσως καὶ φωνάζει τὸν καμαριέρη του Ζαχάρ γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ ἐξηγήσεις. Μὰ αὐτὸς προσποιεῖται ὅτι δὲν ξέρει τίποτε καὶ τότε ὁ Τσάρος πηγαίνει στὴν κρεβατοκάμαρα τῆς συζύγου του, γιὰτὶ ὑποψιάζεται ὅτι κάποιος ἀπὸ τὸ περιβάλλον τῆς Τσαρίνας ἔγραψε τὸ μυστηριώδες σημείωμα. Ζωρὰ σκηνὴ ἐπακολουθεῖ μεταξὺ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους. Ἐντομεταξὺ ἡ κατάσταση τοῦ Τσαρέβιτς ἐπιδεινώνεται καὶ ὁ Τσάρος ἀναγκάζεται νὰ προσκαλέσῃ πάλι τὸν Ρασπούτιν. Ταυτοχρόνως φτάνει στὸ παλάτι ὁ νεαρὸς Μέγας Δούξ 'Ιβάν, ὁ ὁποῖος εἶνε τρελλὰ ἐρωτευμένος μετὰ Γαλλίδα δασκάλα, τὴν Πρίσκα.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

'Ο 'Ιβάν εἶχε βγάλει τώρα τὴ στολή τοῦ φοιτητοῦ μετὰ τὴν ὁποία τὸν εἶδαμε προηγουμένως στὸ σπίτι τῆς Πρίσκας καὶ φορούσε τὸ χρυσοστόλιστο μανδύα τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀνακτορικῆς φρουρᾶς. Περίμενε μετὰ μὴν νευρική ἀνυπομονησία τὴ μητέρα του, μὴ ὁ νοῦς του δριμυκότανε στὴν Πρίσκα, γιὰτὶ ὁ λαμπρὸς αὐτὸς πρίγκιπ ἀγαπᾶσε πραγματικὰ τὴν νεαρή κ' ὠραία δασκάλα καὶ θὰ ἦταν ἱκανὸς νὰ κἀνὴ πρὸς χάριν τῆς τῆς μεγαλύτερης τρέλλης.

'Ο Ζαχάρ, ὁ δευτέρως καμαριέρης τοῦ Αὐτοκράτορος, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχε συνοδεύσει ὡς ἐκεῖ μέσα, τοῦ εἶχε πει ὅτι ἡ μητέρα του δριμυκόταν, ἐξαιτίας τῆς στυγῆς, μαζὺ μετὰ τὸν Τσάρο καὶ τὴν Τσαρίνα, κοντὰ στὸ προσκέφαλο τοῦ Τσαρέβιτς, ποὺ ἦταν βαρεῖα ἀρρωστος κ' ὅτι δὲν θ' ἀργούσε νάρθη νὰ τὸν συναντήσῃ.

Τέλος ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα, ἡ μητέρα τοῦ 'Ιβάν, μίηξε μέσα. Ἡ Νατίτσα Μιχαελόβνα ἦταν ἀκόμα μὰ ἀπὸ τῆς ὠραϊότερης γυναικὸς τῆς Αὐλῆς. Ἡ φύσις τὴν εἶχε προκίσει μετὰ τρομερὴ θέλησι κ' ἐννοούσε νὰ μὴ θύσῃ ποτὲ ἐμπόδιο πρὸς τὴν. Στὴ νεότητά της εἶχε πολλὰ ἐρωτικὰ περιπέτειες, μὰ ὁ κόσμος τῆς εἶχε ξεράσει πειά. 'Ο σύζυγός της, ὁ Μέγας Δούξ 'Ανδρέας 'Αλεξάνδροβιτς, ὁ ὁποῖος τὴν στενωφορούσε, εἶχε πεθάνει νέος, κατὰ τὴν δι' ὄρακα ἐνὸς ὀργιῶδους γλεντιοῦ, γιὰτὶ ἡ γυναῖκα του ποὺ τὴν λάτρευε, δὲν τὸν ἀγαπούσε.

Ὅσο γιὰ τὸ γινὸς τῆς τῆς Μεγάλῃ Δούκισσας 'Ιβάν, αὐτὸς δὲν τὴν εἶχε ἀπασχολήσει καθόλου μεχρὸς τῆς ἐπαχῆς ποὺ ἑνα περίεργο πνεῦμα ἀνεξαρτησίας ἐκδηλώθηκε σ' αὐτὸν, ἑνα πνεῦμα ἐπιελὸς καινούργιο γιὰ τὴν ρωσικὴ Αὐλή. Αὐτὸ ξάφνιασε καὶ κατέληξε τὴν μητέρα του. Μὰ ἡ ἐκπληξίς της δὲν βάσταξε πολὺ, γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι ὁ 'Ιβάν εἶχε γεννηθεῖ λίγους μῆνες μετὰ τὸ εἰδιλλίό της μετὰ τὸν πρίγκιπα Βλαδимиρ Σεργιόβιτς, ὁ ὁποῖος ἦταν ξακουστός στὴν ἐποχὴ του γιὰ τῆς τρέλλης του καὶ τῆς ἀποκοιτῆς του.

Εἶνε περὶττὸ νὰ προσθέσουμε ἐδὼ ὅτι ἡ σχέσις μητέρας καὶ γιου ἦσαν τεταμένες, πρὸ πάντων ἀπὸ τότε ποὺ ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα εἶχε βάλει μετὰ τὸ μαιολὸ τῆς νὰ λατρεύῃ τὸν 'Ιβάν μετὰ τὴν κόρη τοῦ πρίγκιπτος Κιρκόφ, γιὰ τὴν ὁποία αὐτὸς δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ οὔτε λέξι.

Μόλις μίηξε μέσα, ἡ Νατίτσα Μιχαελόβνα, μετὰ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ ἔβριξε, κατὰλαβε πὸς ὁ γινὸς τῆς δὲν ἦταν στὶς καλὲς του.

— Ἐπὶ τέλους σὲ θύσῃω, Βάνια! τοῦ εἶπε, προσπαθώντας νὰ φωνῆ διαχυτικῆ. Εἶμαι εὐτυχισμένη, πραγματικὰ, ποὺ σὲ θύσῃω ἐδὼ.

'Ο 'Ιβάν ἀπόθεσε ἑνα παγωμένο φίλημα στὸ χέρι τῆς μητέρας του, ἐνὼ αὐτὴ τὸν φίλούσε στὸ μέτωπο μετὰ μὴν ἐξαιρετικῆς διαχυτικότητος ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν κἀνὴ δάσπιστο....

— Ἡρῆα, μαμά, τῆς ἀπάντησε, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Αὐτοκράτορος, μὰ, καθὼς ἔφτασα στὸ παλάτι, ὁ μέγας ἀνύλογος μοῦ εἶπε ὅτι ἔπρεπε νὰ περάσω πρῶτα ἀπὸ τὰ διαμερίσματά σας...

— Ναι, εἶπε ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα, ἐγὼ τὸν παρεζάλεσα νὰ σοῦ τὸ πῆ, γιὰτὶ ἤθελα νὰ σὲ ἰδῶ... Αὐτὴ τὴ στιγμή ἡ Μεγαλειότητές τους θύσῃονται κοντὰ στὸν πολυγαλιμημένο μας μικρὸ διάδοχο, τοῦ ὁποῖου ἡ κατάσταση χειροτερεῖ ὀλοένα... Ἡ αἰμοραγίης τὸν ξανάπασαν καὶ δὲν τὸν ἀφίνουν καθόλου... Ἡ Γκοζουοντα ρί ν τ α

(ἡ Αὐτοκράτειρα) ἔχει ξετρούλιθει ἡ φτοχὴ κ' ὁ Τσάρος ξαναγύρισε θιαστικὰ ἀπ' τὸ μέτωπο... Ἡ ἀδυναμία τοῦ φτωχοῦ Τσαρέβιτς σοῦ προκαλεῖ τὸν οἰκτο κ' ὀλο τὸ παλάτι θύσῃω σ' ἀπόγνωσι.

Καὶ, λέγοντας τὰ λόγια αὐτὰ, ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα ἔφερε τὸ μαντήλι τῆς στὰ μάτια της, τὰ ὁποῖα ἡ ἡμικία δὲν εἶχε ξεράσει καθόλου.

— Τί λένε οἱ γιανοῦ; ρώτησε ὁ 'Ιβάν κτυπώντας μ' ἀλλόκοτο τρόπο τὴν μητέρα του.

— Λένε πὸς δὲν καταλαβαίνω τίποτε καὶ τὰ ἔχουν χαμένα κ' οἱ ἴδιοι ἀπ' τὴν ἀνικανότητά τους. Τὰ ἴδια ὅπως πάντα, 'Ιβάν, τὰ ἴδια ὅπως πάντα, παιδί μου...

— Ἐ, λοιπὸν, παρατήρησε ὁ νεαρὸς πρίγκιπ μ' ἑνα περιφρονητικὸ χαμόγελο, ἀφοῦ εἶνε τὰ ἴδια ὅπως πάντα, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ προσκαλέσετε τὸ...Ρασπούτιν..

Ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα ἔκανε πὸς δὲν ἀντελήφθη τὴν εἰρωνεία του, ἀναστένανε καὶ τοῦ ἀπάντησε:

— Αὐτὸ, πράγματι, εἶνε τὸ μόνον ποὺ μὰς ἀπομένει... Τί λὲς καὶ σὺ;

— Ναι, μαμά!... Ναι, μαμά!..

Ἡ Νατίτσα δὲν τολμούσε τώρα νὰ κτυπᾶ τὸ γινὸς τῆς στὰ μάτια. Ἡ γαλήνη του τὴν ξάφνιαζε καὶ τὴ φόβιζε... Ἄλλοτε, ἔφτανε μόνον ν' ἀκούσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Ρασπούτιν γιὰ νὰ κυριευθῇ ἀπὸ τρομερὴ ὀργή... Πολλὰς φορὰς μάλιστα ὡς τότε, ὁ 'Ιβάν εἶχε ἐπιπληχθεῖ ἐξ ἀφορημῆς τοῦ Ρασπούτιν κ' ἀπ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν Τσάρο...

Ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα ἄρχισε νὰ ἐλπῆ τώρα πὸς ὁ γινὸς τῆς εἶχε

'Ο Τσάρος, παίζοντας μετὰ τὰ παιδιά του.

συνειστέλει επίτελους και γι' αυτό του ελπε:

— Πρέπει, Βάνια, να δηλολογήσης κ' εσύ ότι ο Ρασπούτιν εξα-σκει θαυματουργή επίδραση στην υγεία του Τσαρβεβιτς... Νά, μόλις ο Ρασπούτιν άπομακρύνθηκε από δω, χάρις στις ραδιουργίες των έχθρων του, άμέσως ξαναπάσαν τον άγαστημένο μας πρίγκηπα ή άιμορρογίες... Πρέπει να ξαναόσθη έδω, πρέπει να τον ξαναφέρουμε γάμο να γάμην τον Τσαρβεβιτς... Άκριβώς μάλιστα για τó ζήτημα αυτό, σε προσκάλεσα έδω, Ίβάν... "Ακου!... Άκου... 'Ο Τσάρος διατάζει να τον ξαναπροσκάλεση, γιατί ήτοσχεθήκε στους θείους, τούς Μεγάλους Δούκες, ότι δ' άνθρωπος του Θεου δέν θά ξαναπατήση τό πόδι του έδω. Μά ή Τσαρίνα ρίχτηκε γονατιστή μπρός στά πόδια του και του ελπε, ότι μονάχα ο Ρασπούτιν θά μπο-ροϋσε να σώση τό παιδί τους. Άποφάσισαν λοιπόν να τον ξαναφέ-ρουν... Τόν είδοποίησαν και τόν περιμένουμε από στιγμή σε στιγμή. Και τότε θυμήθηκαν κ' οι δυό πως εσύ είσαι ο πολυγατημένος έγ-γονος των Μεγάλων Δουκων, στον όποιον αυτοί δέν άρνούνται τίποτε κ' ότι μονάχα εσύ θά μπορούσες να τούς λείσης ν' άνεχθουν την παρουσία του Ρασπούτιν στο πα-λάτι... Πρέπει να τό κάνης αυτό, Βάνια... Πρέπει να τό κά-νής... "Άμα δεις τον Τσαρβεβιτς, θά σου προσκάλεση τόν οίκτο... Πρέπει να σώσουμε την Άγία Ρωσία...

Και, αφού ελπε τά λόγια αυτά, φίλησε πάλι τό γινó της... Τόν έβλεπε ήσυχο και καταλάβαινε πως θά τον έκανε ότι ήθελε... "Άλλοτε, όσάκις του μιλούσε για τό Ρασπούτιν, ο Ίβάν μνάιζε, λετούσε τά γάμνια του και βλα-στημούσε τόν άνθρωπο του θεου. Μά τώρα ο Ίβάν είχε πάει στα διαμερίσματα της μητέρας του, βέβαιος πως εκείνη θά του μιλού-σε για την κόρη του πρίγκηπος Κιζκόφ, για την άπέραντη πριί-κα της, για τόν προσεγγί γάμο του μαζί της και γι' αυτό τώρα τά λόγια της για τόν Ρασπούτιν τόν άρρησαν άδιάφορο.

Θέλησε μάλιστα να έπωφεληθή της εύκαιρίας και της ελπε:

— Έξαρεις, μαμά, ότι συνάντη-σα χθές τόν πρίγκηπα Κιζκόφ— στο έστιατόριο «Ποπλαδόβ» και του είπα καθαρά και ξεστορα ότι δέν θά παντρευτώ ποτέ την κόρη του!...

Μά άμέσως μετάνοισε γιατί ελπε τά λόγια αυτά... Περιέμενε καιμιά έκρηξη της όργης της μη-τέρας του... Μά δέν συνέβη τί-ποτε τέτοιο...

— Τό ξέρω αυτό, Ίβάν, του άπάντησε ήρεμα, 'Υπάρχουν στιγ-μές που φέρουμε περναγματα σαν τρελλόπαιδο... Μά έτσι είσαι πλασιμένος... Δέν μπορεί κανείς να σου άλλάξη τόν χαρακτήρα—κ' ένας θεός μόνο ξέρει πόσο σ' ά-γατώ... Έξ άλλου θά σου μίληση για τó ζήτημα αυτό ο Άυτο-κράτωρ...

Μολονότι ή Μεγάλη Δούκισσα ελπε τά λόγια αυτά με τό γλυκό-τερο τόνο του κόσμου, ο Ίβάν έννοιωσε μιά τρυφερή όργη ν' ά-νάβη μέσα του... Έγινε κατακόκκινη και γυρίζοντας απότομα πρός τή μητέρα του, φώναζε:

— Μαμά, θά πò στον Άυτοκράτορα ό,τι είπα και στον πρίγκηπα Κιζκόφ... Δέν θέλω πεία να μου μίληση κανείς γι' αυτό τό γάμο.

'Η Μεγάλη Δούκισσα έγινε κ' αυτή κατακόκκινη και δάγκωσε τά χείλη της. Κατόρθωσε όστόσο να συγκαταστή κ' ελπε:

— Μά τί σου έκαναν λοιπόν οι Κιζκόφ; ... Μήπως ή μνηστή σου δέν είναι μιά όμοια κόρη, προικισμένη με όλες τις χάρες του κόσμου;...

— Δέν άγατώ τούς προόδες! άπάντησε ο Ίβάν με φωνή έπό-κωρη. Είναι φίλοι παιληανθρώπων, σαν τόν Στόρμερ και τόν Σουζου-λινοφ...

— Ίβάν Άντροπέβιτς! ελ-πε ή Μεγάλη Δούκισσα, στο γινó της, σε συμβουλεύω ν' άναθεωρήσης τις ιδέες σου πριν παρουσιαστείς στον Άυ-τοκράτορα... Δέν είσαι πεία σε ήλικία να λές άνοήσιες δε-ξιά κ' άριστερά... Τώρα σε παρακαλώ να προσευχηθής μπρός στις εικόνας για τή σω-

τηρία του Τσαρβεβιτς, παιδί μου...

Και, αφού ελπε τά λόγια αυτά, γονάτισε μπροστά στο εικονοστάσι-ο που βρισκόταν σε μιά γωνιά του δωματίου.

Πίσω της ο Ίβάν νεύριασμένος, μη έχοντας καιμιά διάθεση να προσευχηθής κ' αυτός, έβγαλε από την τσέπη του μιά ταμπάκερα κ' ά-ναψε ένα τσιγάρο.

'Η καιμωδία αυτή θά τελείωσε ίσως με καιμιά σαγή, αν δέν έμ-παινε έξαρνα ο Ζαγά, ο δεύτερος καιμιαρέσης του Τσάρου για ν' άναγγείλη στη Μεγάλη Δούκισσα και στο γινó της ότι τούς ζητούσε ο Τσάρος...

IV ΠΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ Η ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΕΣ

Μόλις ο Ίβάν μπήκε μαζί με τή μητέρα του στο δωματίο του Τσαρβεβιτς, ξαφνιασθηκε βλέποντας την έξαιρετική γλωμάδα του μικρού πρίγκηπου. Ούτε ένας σπασμός δέν τάραξε τό άναμικτό πρό-σώπο του. Τά μεγάλα του μάτια ήσαν καρφωμένα στην πόρτα, χω-ρίς όμοια να βλέπουν ποιός έπιτα-νε γάθε τόσο μέσα.

Σε μιά γωνιά του δωματίου, βρισκόταν ένα μικρό τραπέζι, τό όποιο είχε μεταβληθεί σε βουδι, γεμάτο κεριά κ' εικόνας. 'Ολόγυ-ρα, γονατιστές, προσευχόντουσαν έξη - έφτά από τις μεγαλειότερες κυρίες της Αδλής. Πίσω άπ' αυ-τές, γονατιστός κ' έκείνος, βρι-σκόταν ο λοχίας Ντερεβένκο, ο σύντροφος των παιχιδιών του Τσαρβεβιτς, τό όποιο ή άπειλα-σμένη έκρηξις προσκόλυσε τόν οίκο...

'Η Χατίτζα πήγε και γονάτισε κ' αυτή, κοντά στις άλλες κυ-ρίες της Αδλής. "Όσο για τόν Ίβάν, αυτός προχώρησε πρós τό κρεβάτι του Τσαρβεβιτς και, ή-ποκλινώμενος, του φίλησε τό ά-σαρκο χεράκι του. Τότε ή μητέ-ρα γύρισε και του έκανε νόημα ότι έπρεπε να γονατίσει κ' αυ-τός... 'Ο Ίβάν υπάκουσε.

Σχεδόν άμέσως, θόρυβος δη-μάτων άκούστηκε στο δάδρομο, και σε λίγο φρονές που έφειλαν... Και σε λίγο μιά μικρή λιτανεία μπήκε μέσα... Προηγούντο ή τέσσερες Μεγάλες Δούκισσες, ή κόρες του Τσάρου, και πίσω έρ-χόταν ο Ρασπούτιν, περιστοιχι-σμένος από τούς μεγαλειότερους ά-ξιοματούχους της Αδλής, οι ό-ποιοι κρατούσαν τις άρρες του μανδύα του... 'Ο Μέγας Αδάρ-χης κόμης Τσεκεντόφ κ' ο πρίγ-κηπ Βολγκορόδω άκολούθουσαν πίσω από τις τέσσερες κόρες του Τσάρου, την Όλγα, την Τατιάνα, την Άναστασία και τή Μαρία...

Πίσω από τούς μεγάλους αυτούς άρχοντες, έρχόντουσαν καιμιά πενήνταριά ύπηρέτες, οι όποιοι είχαν έγκαταλείψει τις ύπηρεσίες τους, μόλις έμαθαν την είδηση της άφίξεώς του προφίτου.

'Ο αδύλαχος έκανε ένα νόημα κ' όλοι οι ύπηρέτες άνοήσαν...

'Η μικρές Μεγάλες Δούκισσες ώδήγησαν ή ίδιες τόν άνθρωπο του θεου, κοντά στο κρεβάτι του άδελφου τόν, δλόγισα στο όποιο γο-νάτισαν.

'Ο Άυτοκράτωρ, ο όποιος σ' όλο αυτό τό διάστημα προσευγόταν, δέν γύρισε καθόλου πρós τό μέρος του Ρασπούτιν. 'Η Άυτοκράτειρα όμοια του έστρέψε μιά ματιά, πράγμα που έκαναν κ' όλες ή άλλες κυ-ρίες της Αδλής.

'Ο Ρασπούτιν είχε εμφάνισα χωρικό. Μονάχα τό κοινό ράσο του που τό συγκρατούσε μιά ζώνη, ήταν από χτυπητό μεταξωτό. Φορούσε ψηλές και χοντρές μπότες. Τó μέτωπό τόν ήταν χαμηλό, τά μαλλιά τόν μακριά κ' ή γενειάδα του έφτανε ως τό στήθος του. Τά χαρα-κτηριστικά του θά ήσαν κοινά αν δέν τά φώτιζαν δυό μάτια άτέ-ρορα, με άσπρήθιστη άχρηνοβόλια. Προχώρησε με ιερωτική έ-ποσημότητα ως την κλίση του Τσαρβεβιτς, ο όποιος είχε άνα-σκηωθεί έλαφρά για να τόν ιδή.

'Ο Μέγας Λούξ Ίβάν από τή στιγμή που είδε τόν καλόγερο να μπαίνη μέσα, από γονατι-στός που ήταν, πετάχτηκε ό-λόθως σφιγγοντας τις γραθές του με όργη. ('Ακολουθεί)

□ □ □ □ ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ □ □ □ □

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

(Έργαίε του Ναρτιόν Πενικό)

